18 October, 2026 – 29th Sunday in Ord. Time (A Cycle)

Is 45:1, 4–6; 1 Thess 1:1–5b; Mt 22:15–21

18 అక్టోబరు, 2026 – సాధారణ కాలంలోని 29వ ఆదివారం (ఎ సైకిల్)

యెషయా 45:1, 4–6; 1 థెస్సలొనీకయులకు 1:1–5బి; మత్తయి 22:15–21

పరిచయం

ఒక దీపస్తంభ సంరక్షకుని గురించి ఒక కథ ఉంది. ప్రతి సాయంత్రం ఆయన విశ్వాసపూర్వకంగా దీపాన్ని వెలిగించేవాడు. ప్రమాదకరమైన సముద్ర జలాల్లో ప్రయాణించే ఓడలు సురక్షితంగా దారి కనుగొనేందుకు ఆ దీపం ఎంతో అవసరం.

ఒక రోజు అనేక మంది ఆయన వద్దకు నూనె అడగడానికి వచ్చారు. ఒక పొరుగువారికి ఇంటి దీపం కోసం నూనె కావాలి. మరొకరికి వంట చేయడానికి కావాలి. ఇంకొకరికి చలిని తట్టుకోవడానికి అవసరమైంది. అందరికీ సహాయం చేయాలనే మంచి ఉద్దేశంతో ఆయన తన వద్ద ఉన్న నూనెను కొద్దికొద్దిగా అందరికీ ఇచ్చేశాడు.

రాత్రి అయ్యేసరికి దీపస్తంభ దీపాన్ని వెలిగించడానికి సరిపడా నూనె మిగలలేదు. చీకటిలో అనేక ఓడలు రాళ్లను ఢీకొని ప్రమాదానికి గురయ్యాయి. మరుసటి రోజు సంరక్షకుడు కన్నీళ్లు పెట్టుకుంటూ ఇలా అన్నాడు: “నా మొదటి బాధ్యతను నేను మరిచిపోయాను.”

ఈ రోజు దైవవాక్య పఠనాలు మన మొదటి బాధ్యత ఏమిటో మనకు గుర్తుచేస్తున్నాయి. అన్నిటికంటే ముందు మనం దేవునికి చెందాలి.

ఈ ప్రపంచం ఎప్పటికప్పుడు మన విశ్వాసాన్ని, విధేయతను కోరుతుంది—రాజకీయాలు, సంపద, విజయాలు, ప్రజాభిప్రాయం, వ్యక్తిగత ఆశయాలు. కానీ యెషయా ప్రవక్త ద్వారా ప్రభువు ఇలా ప్రకటిస్తున్నాడు: “నేనే ప్రభువును; నన్ను తప్ప మరొక దేవుడు లేడు.”

ఈ రోజు సువార్తలో కూడా యేసు మనలను సవాలు చేస్తున్నారు.

“కైసరునికి చెందవలసినది కైసరునికి ఇవ్వండి; దేవునికి చెందవలసినది దేవునికి ఇవ్వండి.”

నాణెంపై కైసరుని ప్రతిమ ఉంటుంది. కానీ మనపై దేవుని స్వరూపం ముద్రించబడి ఉంది. అందువల్ల మన అత్యున్నత విధేయత భూలోక అధికారాలకు కాదు; ప్రభువుకే చెందాలి.

ఈ పవిత్ర దివ్యబలిలో దేవుని సన్నిధికి వచ్చిన మనం, దేవుని సత్యానికీ ప్రేమకన్నా ఇతర స్వరాలు మన హృదయాలను ఎక్కువగా పరిపాలించడానికి అనుమతించిన సందర్భాలకుగాను క్షమాపణ కోరుదాం. ఇప్పుడు ఈ పవిత్ర రహస్యాలను భక్తిశ్రద్ధలతో ఆచరించేందుకు మనలను సిద్ధపరచుకుందాం.

ప్రసంగం

ఒక చిన్న బాలుడు ఎన్నికల సమయంలో తన తాతతో కలిసి ఓటు వేయడానికి వెళ్లాడు. ఇంటికి తిరిగి వస్తూ అతడు అడిగాడు:

“తాతయ్యా, నిజంగా ఈ ప్రపంచాన్ని ఎవరు పరిపాలిస్తున్నారు? రాష్ట్రపతులా? రాజులా? ధనవంతులా? లేక సైన్యాధికారులా?”

తాతయ్య చిరునవ్వుతో సాయంత్రపు ఆకాశాన్ని చూపిస్తూ ఇలా చెప్పాడు:

“మేఘాలు సూర్యుణ్ణి కప్పినప్పుడు సూర్యుడు కనిపించకపోవచ్చు. కానీ ఆయన అక్కడే ఉంటాడు. మేఘాల పైనుండి వెలుగునిచ్చి, సమస్తాన్ని నిలబెడుతూనే ఉంటాడు. దేవుడు కూడా అలాంటివాడే. కొంతకాలం మానవ పాలకులు చాలా శక్తివంతులుగా కనిపించవచ్చు. కానీ చివరికి చరిత్ర అంతా దేవుని చేతుల్లోనే ఉంటుంది.”

ఆ చిన్న సంభాషణ ఈ రోజు దైవవాక్య పఠనాల హృదయాన్ని మనకు తెలియజేస్తుంది.

యెషయా ప్రవక్తగానీ, ఈ రోజు సువార్తగానీ ఒకే ప్రశ్నను మన ముందుంచుతున్నాయి:

మన జీవితాలను నిజంగా ఎవరు పరిపాలిస్తున్నారు?

రాజకీయ అధికారమా?

ధనమా?

ప్రజాభిప్రాయమా?

భయమా?

సిద్ధాంతాలా?

లేక దేవుడా?

దేవుడు ఊహించని మార్గాల్లో చరిత్రను నడిపిస్తాడు

మొదటి పఠనంలో యెషయా ప్రవక్త ఒక ఆశ్చర్యకరమైన విషయాన్ని చెబుతున్నాడు. దేవుడు పారసీక రాజైన కోరెషును "తన అభిషిక్తుడు", అంటే "తన మెస్సీయా" అని పిలుస్తున్నాడు.

ఇది ఇశ్రాయేలు ప్రజలకు ఆశ్చర్యకరంగానే కాక, దిగ్భ్రాంతికరంగా కూడా అనిపించింది. ఎందుకంటే కోరెషు యూదుడు కాదు. అతడు ఇశ్రాయేలు దేవుణ్ణి ఆరాధించేవాడు కూడా కాదు. అయినప్పటికీ దేవుడు అతడిని తన రక్షణ కార్యానికి సాధనంగా ఎన్నుకున్నాడు.

ఇది ఎంత ఆశ్చర్యకరమో అర్థం చేసుకోవాలంటే అప్పటి పరిస్థితిని గుర్తు చేసుకోవాలి.

యెరూషలేము ధ్వంసమైపోయింది.

దేవాలయం శిథిలాలుగా మారింది.

ప్రజలు బబులోను చెరలోకి తీసుకువెళ్లబడ్డారు.

వారి శత్రువులు వారిని ఎగతాళి చేస్తూ,

"ఇప్పుడు మీ దేవుడు ఎక్కడున్నాడు?" అని అడిగారు.

ఇశ్రాయేలు ప్రజలు తమను దేవుడు విడిచిపెట్టాడని భావించారు. ఓడిపోయామని, అవమానించబడ్డామని అనుకున్నారు. వారి స్తుతిగీతాలు విలాపగీతాలుగా మారిపోయాయి.

అలాంటి నిరాశ మధ్యలో దేవుడు ప్రవక్త ద్వారా ఇలా చెప్పాడు:

“కోరెషును చూడు. నేను అతడిని ఉపయోగిస్తాను. అతని ద్వారా నేను మిమ్మల్ని విముక్తి చేస్తాను.”

అదే జరిగింది.

కోరెషు బబులోనును జయించి, యూదులను తమ స్వదేశానికి తిరిగి వెళ్లి దేవాలయాన్ని పునర్నిర్మించుకోవడానికి అనుమతించాడు.

దీనివల్ల మనం ఏమి నేర్చుకోవాలి?

దేవుడు మన ఊహలకు బందీ కాడు.

మనకు ఎన్నడూ ఊహకురాని వ్యక్తుల ద్వారా, సంఘటనల ద్వారా, పరిస్థితుల ద్వారా కూడా ఆయన పనిచేయగలడు.

దేవుడు కేవలం దేవాలయాలకో, సక్రిస్తీలకో మాత్రమే పరిమితుడు కాదు.

ఆయనే సమస్త చరిత్రకు ప్రభువు.

దేవుడే చరిత్రకు అంతిమ ప్రభువు

ఒక ప్రసంగకుడు ఈ యెషయా వాక్యాన్ని గురించి తన అనుభవాన్ని గుర్తు చేసుకున్నాడు. 1984లో ప్రచ్ఛన్న యుద్ధం (కోల్డ్ వార్) కొనసాగుతున్న రోజులలో ఆయన ఈ పఠనంపై ధ్యానం చేస్తున్నాడు. ఆ సమయంలో సోవియట్ యూనియన్ ఎంతో బలంగా, కదలని శక్తిగా కనిపించింది. దేవుణ్ణి నిరాకరించే కమ్యూనిజం అజేయంగా అనిపించింది. ప్రపంచమంతా భయం నీడలో జీవిస్తోంది.

ఆ సమయంలో ప్రార్థనలో ఆయన మనసులో ఒక ధైర్యమైన ఆలోచన వచ్చింది:

“దేవుడు అన్యజనుడైన కోరెషు రాజును తన కార్యానికి ఉపయోగించగలిగితే, మన కాలంలోని నాయకుల హృదయాలను కూడా ఆయన మార్చలేడా?”

ఆయన ఎన్నో సంవత్సరాలు ఆ ఉద్దేశంతో ప్రార్థించాడు.

ఆ తరువాత ప్రపంచం ఊహించని మార్పులు చోటుచేసుకున్నాయి. కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వాలు కూలిపోయాయి. ఎన్నో చర్చిలు తిరిగి తెరవబడ్డాయి. లక్షలాది మంది మళ్లీ విశ్వాసాన్ని కనుగొన్నారు. అసాధ్యమని ప్రపంచం భావించిన విధంగా చరిత్ర దిశ మారిపోయింది.

దేవుడు మళ్లీ మళ్లీ మనకు గుర్తుచేస్తున్నాడు:

“నేనే ప్రభువును; నన్ను తప్ప మరొక దేవుడు లేడు.”

భవిష్యత్తు అంతా రాజకీయ నాయకుల చేతుల్లోనో, ఆర్థిక నిపుణుల చేతుల్లోనో, సైనిక శక్తుల చేతుల్లోనో, లేక సాంకేతిక పరిజ్ఞానంలోనో ఉందని మనం తరచుగా అనుకుంటాం.

ఈ రోజు దైవవాక్య పఠనాలు ఆ భ్రమను సవాలు చేస్తున్నాయి.

ప్రభుత్వాలకు ప్రాముఖ్యత ఉంది.

మనుషుల బాధ్యతకూ విలువ ఉంది.

కానీ చివరి మాట మాత్రం దేవునిదే.

యేసుకు వేయబడిన ఉచ్చు

ఈ రోజు సువార్తలో మరొక అధికార పోరాటం కనిపిస్తుంది.

పరిసయ్యులు, హేరోదు పక్షస్థులు యేసు వద్దకు వచ్చి ఇలా అడిగారు:

“కైసరుకు పన్ను చెల్లించడం ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం సమంజసమా? కాదా?”

ఇది సాధారణ ప్రశ్నలా కనిపించినప్పటికీ, నిజానికి ఒక ఉచ్చు.

యేసు **“అవును”** అని చెబితే, చాలామంది యూదులు ఆయనను రోమీయుల అనుకూలుడిగా భావిస్తారు.

“కాదు” అని చెబితే, ఆయనను రాజకీయ తిరుగుబాటుదారుడిగా అరెస్టు చేయవచ్చు.

అప్పుడు యేసు ఒక నాణెం తీసుకురమ్మని చెప్పాడు.

ఆ నాణెాన్ని చూపిస్తూ అడిగాడు:

“దీనిపై ఎవరి ప్రతిమ, ఎవరి పేరు ఉన్నాయి?”

వారు సమాధానమిచ్చారు:

“కైసరునివి.”

అప్పుడు యేసు ప్రసిద్ధమైన ఆ మాట చెప్పారు:

“కైసరునికి చెందవలసినది కైసరునికి ఇవ్వండి; దేవునికి చెందవలసినది దేవునికి ఇవ్వండి.”

మొదట చూస్తే ఇది ఒక తెలివైన రాజకీయ సమాధానంలా కనిపిస్తుంది.

కానీ యేసు చెప్పిన సందేశం దానికంటే ఎంతో లోతైనది.

నాణెంపై కైసరుని ప్రతిమ ఉంది.

కాబట్టి ఆ నాణెం కైసరునికి ఇవ్వండి.

కానీ మీపై దేవుని స్వరూపం ఉంది.

అందువల్ల మీ జీవితాన్నంతటినీ దేవునికి అర్పించండి.

అదే అసలు విషయం.

యేసు కేవలం పన్నుల గురించి మాట్లాడడం లేదు.

ఆయన మన విధేయత గురించి మాట్లాడుతున్నారు.

భూలోక అధికారాలకు మనపై కొంత హక్కు ఉండవచ్చు.

కానీ సంపూర్ణ హక్కు ఒక్క దేవునికే ఉంది.

రోమా సామ్రాజ్యంలో ఇది విప్లవాత్మకమైన బోధ.

ఎందుకంటే చక్రవర్తి తనకు దైవ గౌరవం ఇవ్వాలని కోరుకునేవాడు.

కైసరు కేవలం పన్నులనే కాదు, ఆరాధనను కూడా కోరుకున్నాడు.

యేసు ఆ హక్కును పూర్తిగా తిరస్కరించాడు.

మానవ హృదయం సంపూర్ణంగా అర్పించబడవలసింది ఒక్క దేవునికే.

ఈ పోరాటం ఈ రోజూ కొనసాగుతూనే ఉంది.

ఈ రోజుల్లో మనం చక్రవర్తులను ఆరాధించకపోయినా, ఆధునిక ప్రపంచం మన సంపూర్ణ విధేయతను కోరుతోంది.

విజయం.

సంపద.

జాతీయత.

భోగవిలాసం.

సిద్ధాంతాలు.

సామాజిక ఆమోదం.

ఇలా అనేక స్వరాలు మన హృదయాన్ని గెలుచుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

ఈ రోజు సువార్త మనల్ని ఒక ప్రశ్న అడుగుతోంది:

మీ అత్యంత లోతైన విధేయత ఎవరికుంది?

నిజాయితీగల ప్రశ్నలు – కపటమైన ప్రశ్నలు

ఈ రోజు సువార్త మనం ప్రశ్నలు అడిగే విధానం గురించీ ఒక గొప్ప పాఠం నేర్పుతోంది.

కొన్ని ప్రశ్నలు నిజాయితీతో అడుగుతారు.

అవి సత్యాన్ని వెదుకుతాయి.

మరికొన్ని ప్రశ్నలు మాత్రం ఎదుటివారిని ఇబ్బంది పెట్టడానికి, ఉచ్చులో పడేయడానికి, లేక విమర్శించడానికి మాత్రమే అడుగుతారు.

ఒక ఉపాధ్యాయుడు ఒకసారి తన అనుభవాన్ని చెప్పాడు.

ఒక విద్యార్థి ఇలా అడిగాడు:

“దేవుడు సర్వశక్తిమంతుడైతే, తానే ఎత్తలేనంత బరువైన రాయిని సృష్టించగలడా?”

ఆ ప్రశ్న వెనుక ఉద్దేశ్యం దేవుణ్ణి అర్థం చేసుకోవడం కాదు.

ఉపాధ్యాయుణ్ణి విరుద్ధాభాసంలో పడేయడమే.

పరిసయ్యులు కూడా యేసును ఇదే మనస్తత్వంతో సమీపించారు.

వారి పొగడ్తల వెనుక శత్రుత్వం దాగి ఉంది.

అయినా యేసు కోపంతో స్పందించలేదు.

వారి కపటత్వాన్ని బయటపెడుతూ, మరింత లోతైన సత్యాన్ని వెలుగులోకి తీసుకువచ్చే జ్ఞానంతో సమాధానం ఇచ్చాడు.

మన సమాజంలో జరిగే ఎన్నో చర్చలు కూడా ఇలాగే ఉంటాయి.

రాజకీయాల్లో, మత విషయాల్లో, కుటుంబ జీవితంలో కూడా చాలామంది సత్యాన్ని తెలుసుకోవడానికి కాదు; తాము గెలవడానికి మాత్రమే ప్రశ్నలు అడుగుతారు.

ఈ రోజు సువార్త మనల్ని మరింత నిజాయితీతో జీవించమని ఆహ్వానిస్తోంది.

సందేహాలు ఉన్నప్పటికీ హృదయపూర్వకంగా సత్యాన్ని వెదికేవారితో దేవుడు పనిచేస్తాడు.

కానీ మూసుకుపోయిన హృదయం సత్యాన్ని స్వీకరించలేడు.

క్రీస్తులో లోతుగా వేళ్లూనుకోవడం

యేసు చెప్పిన ఈ మాటలు మన మనస్సాక్షిని కూడా పరిశీలించమని మనలను ఆహ్వానిస్తున్నాయి.

దేవునిపట్ల మన విధేయతకు, సమాజం పట్ల మన విధేయతకు మధ్య సంఘర్షణ వచ్చినప్పుడు ఏమి చేయాలి?

చరిత్ర మనకు ఎన్నో ఉదాహరణలను చూపిస్తుంది.

ఆదిమ క్రైస్తవులు చక్రవర్తిని దేవునిగా ఆరాధించడానికి నిరాకరించారు. అందుచేత వారిలో అనేక మంది మరణశిక్షను అనుభవించారు.

ఆధునిక కాలంలో కూడా డీట్రిచ్ బోన్‌హోఫర్, పవిత్ర మక్సిమిలియన్ కొల్బే, మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ జూనియర్, అలాగే పేర్లు తెలియని అనేక మంది విశ్వాసులు అన్యాయమైన వ్యవస్థలకు లొంగిపోకుండా, క్రీస్తుపట్ల విశ్వాసాన్ని ఎన్నుకున్నారు.

వారికి అంత ధైర్యం ఎక్కడి నుండి వచ్చింది?

మొండితనమా?

కాదు.

ఏదైనా రాజకీయ సిద్ధాంతమా?

అది కూడా కాదు.

క్రీస్తులో వారు లోతుగా వేళ్లూనుకుని ఉండడమే వారి బలానికి మూలం.

ఈ రోజు రెండవ పఠనంలో పవిత్ర పౌలు థెస్సలొనీకయుల విశ్వాసులను ప్రశంసిస్తున్నాడు. వారి **“విశ్వాసపూర్వకమైన కార్యాలను, ప్రేమతో చేసిన శ్రమను, మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తుపై ఉన్న ఆశవల్ల కలిగిన స్థిరత్వాన్ని”** ఆయన కొనియాడుతున్నాడు.

వారి విశ్వాసం కేవలం వ్యక్తిగత భావోద్వేగం మాత్రమే కాదు.

వారు ఎలా జీవించాలో, ఎలా ప్రవర్తించాలో, వారి విశ్వాసమే నిర్ణయించింది.

అదే సవాలు ఈ రోజూ మన ముందుంది.

క్రైస్తవత్వం కేవలం ఆదివారం మాత్రమే ధరించే గుర్తింపుగా ఉండకూడదు. మిగిలిన జీవితమంతా ఈ లోకానికి చెందిపోయేలా ఉండకూడదు.

మన కుటుంబ జీవితం,

మన రాజకీయ నిర్ణయాలు,

మన ఉద్యోగం,

మన ఆర్థిక వ్యవహారాలు,

మన సంబంధాలు,

మన మాటలు,

మన మనస్సాక్షి—

జీవితంలోని ప్రతి అంశం దేవునికే చెందాలి.

కైసరు నాణెాన్ని పొందవచ్చు.

కానీ దేవుడు మన హృదయాన్ని కోరుతున్నాడు.

పవిత్ర థామస్ మోర్ గురించి ఒక ప్రసిద్ధ సంఘటన ఉంది. రాజును దేవునికంటే పై స్థానంలో ఉంచడానికి ఆయన నిరాకరించినందుకు మరణశిక్ష విధించబడింది.

శిక్షను అమలు చేయబోయే సమయంలో ఆయన ఇలా ప్రకటించాడు:

“నేను రాజుకు మంచి సేవకుడిగా మరణిస్తున్నాను; కానీ మొదటిగా దేవుని సేవకుడిగా.”

ఆ ఒక్క వాక్యం ఈ రోజు సువార్త సందేశాన్ని ఎంతో స్పష్టంగా తెలియజేస్తుంది.

మనం మంచి పౌరులుగా ఉండాలి.

సమాజంలో బాధ్యతగల సభ్యులుగా జీవించాలి.

నిజాయితీగల కార్మికులుగా ఉండాలి.

సామూహిక మేలు కోసం మన వంతు బాధ్యతను నిర్వర్తించాలి.

కానీ ఈ భూలోకంలోని ప్రతి విధేయతకన్నా గొప్పదైన ఒక విధేయత ఉంది.

ఎందుకంటే మనపై కైసరుని ప్రతిమ లేదు.

మనపై దేవుని స్వరూపం ముద్రించబడి ఉంది.

ఈ ప్రపంచంలోని అధికారాలన్నీ ఒక రోజు అంతరించిపోతాయి.

నాణేలు తమ విలువను కోల్పోతాయి.

రాజ్యాలు కనుమరుగవుతాయి.

కానీ ఒక సత్యం మాత్రం శాశ్వతంగా నిలిచి ఉంటుంది:

“నేనే ప్రభువును; నన్ను తప్ప మరొక దేవుడు లేదు.”

ఆమెన్.